

Nr 26.

Av herr **Olofsson** i Digernäs, om förbud mot hastighetstävlingar med motorfordon å allmänna vägar.

Bil- och motorcykeltävlingar ha även i vårt land blivit på modet, men varje tävling har slutat med större eller mindre sorgliga tilldragelser av olika slag; en del högst beklagliga olyckor, som krävt människoliv, har liknat ett överdrivet sportfåneri, som bör stävjas, i all synnerhet när dessa överdrifter skola tillåtas på de allmänna landsvägarna. Landsvägarna, som äro avsedda för den allmänna samfärdseln, böra befrias från intrång av högst riskabla hastighetstävlingar. För allmänheten hör den tävlan, som sker i den dagliga trafiken med motorfordon på våra vägar vara nog; det ena bilfabrikatet får tävla med det andra i styrka, hållfasthet, billig drift och i övrigt praktiskt utförande. Denna tävlan gör sig själv varje dag och den fabrik, som med sin bil bäst fyller dessa krav har naturligtvis största utsikten att sälja sin vara. Den tävlan åter, som sker i hastighetsåkning, hör mera till sport och nöjen och framför allt till bilfirmorna och dess intressenter och som själva böra bekosta sina tävlingsbanor och själva bära ansvaret för sina tävlingar och ej ligga i vägen för den allmänna trafiken. Dessa tävlingar äro av det största intresse för bilfirmorna därför att de där träffa den publik, som har gott om pengar och för nöjet kan offra vad som helst.

Med stöd av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta om en skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan att Kungl. Maj:t till nästa års riksdag ville framlägga förslag till lag om förbud för hastighetstävlingar med motorfordon å Sveriges allmänna landsvägar.

Stockholm den 15 januari 1935.

Johan Olofsson.

